

Grundtvig-arkivet fasc.: 100.

Registreret af: KThd. / 195 .

Evt. enhedens nr.: 100.V.

1. Titel el. kort indholdsangivelse:

Udkast til Kirkens Gienmæle

Antal sider: 24 (6 læg pag. 13-18)

Antal blade:

Format: kvart.

2. Papirsort (farve og evt. vandmærke): Klippan 1824.

7. Ms.' første linie: Vidnesbyrd. Dens Forpligtelse til at rette sin Troes-Bek. derefter

3. Afmærkning (I. J. N. osv.): ...

8. Ms.' sidste linie: var levnet fra bedre Dage (opgivet)

Ortografi:

9. Tryk el. benyttelse:

omtalt af Brandt D Kt 1877 sp. 739ff.

5. Andre ydre kriterier:

6. Indre kriterier (allusioner, citater m. m.):

10. Tidl. forskeres skønsmæssige datering(er): 1825

11. Nr. i bibliografien: 414 c.

12. Indholdsregist:

Bekendelsen og skriften. Det fl. for Reinhard, Balle, Ansgar, Bernhard, Justinus Martyr og Irenæus (U S IV s. 418 nævnes i st. for Bernhard Luther. Iøvrigt her: kronologisk orden!) Man skal svare til det chr. navn. Men det er muligt, at Clausen ikke er sig falskheden bevidst (! 13). Der er forskel på hoved og hjerte (jf. fasc. 97.d). Kirken kommer hjertets trang i møde med nådemidlerne, der har omskabende kraft. Eet menneskes vidnesbyrd er nok (14), men hele kirkehistorien vidner om "Livs-Kraften". Kristendommen må imidlertid også tage hensyn til den "Hoved-Forskiel" hos mennesker, der er Guds eget værk (15). Trangen til lys og evnen til sandhedserkendelse imødekommes ved skriften, og en lærestand er skabt på naturlig måde gennem apostlene. Vi finder ikke kirken i skriften, men skriften i kirken. Den er skrevet for de troende. Men troen blev efterhånden en skolesag (16). Af reformatorerne var Luther den eneste, der byggede kirken og teologien på barnetroen (den opr. trosbek.) og agtede sakramenterne. AUGUSTANA. (17).

Men Luther så dog ikke sammenhængen klart. Og bibelen viste sig at være uskikket til at være regel for tro og lærdom. Kun i Norden blev Luther "Pave" - med katekismen og Augustane som fortolkningsregel for skriften. Men pietismen afslørede stillingens svaghed. (opgivet)

Affattelsestid: da fasc. 100.VI (14ff.) er en fortsættelse af VII læg 13, og da dette fragment begynder med læg 12, må det regnes for tidligere kasseret (og affattet) end V, som begynder med læg 13. Dette til trods for, at VI og VII har mere fællesstof med Kirkens Gienmæle end V. Dog: af kirkefædrene nævnes i VI og VII: Reinhard, Balle, Justin og Irenæus. I V tilføjes Ansgar og Bernhard. Kirkens Gienmæle har Ansgar og i stedet for Bernhard: Luther. Dette støtter rækkefølgen VII + VI, V og Kirkens Gienmæle.